

PA POMAKNITE SE BLIŽE!

Na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo so se letos odločili za mikavno novost v praksi obveznega diplomskega nastopa absolventov oddelka za dramsko igro: prenesti gledališče med ljudi. Uprizoriti predstavo pod milim nebom, zbrati v gledalski krog mimoidoče, kot je bila to navada igralskih skupin v času potujočih komedijantov. Nazadnje je tudi sam Moliere preživel svoj ognjeni krst na mostu ...

Za mlade diplomante — Nevenko Sedlarjevo, Jožeta Hrovata, Jureta Kavška in Matjaža Modica je bil krst na Pogačarjevem trgu pred ljubljansko stolno cerkvijo sicer deževen, ker je lilo kot iz škafa. Pa ni dež nikogar premotil, da bi jo pobral domov: kolegi, profesorji in drugi radovedneži so razpeli dežnike ali jo ucvrli na varno pod strehe stojnic na cvetličnem trgu. Kdo pa se tudi ne bi ozdval prijaznemu vabilu:

Pozdravljeni, ljudje!

*Vsi vabljani ste na predstavo
slušateljev a ge er te ve,*

ki sebi v uk, vam pa v zabavo

Cervantesa predstaviti žele.

Da oddaljen vam je ta gospod?

Pa pomaknite se bližej! Blížej, bližej!

Zakaj sploh odločitev nastopa sredi ceste? Malo, kot rečeno, diplomantom „v uk“, malo gledalcem v zabavo in vzgojo, malo gledališču v reklamo, največ pa zaradi očitkov, kako zaprta ustanova je Akademija. In ker je bil tekst, Tri medigre

avtorja Miguela Cervantesa (v režiji Mirana Herzoga), pravšnji za tisti dolgočasno deževni popoldan, ker je bila improvizirana scena Mete Hočevarjeve, v nekaj trenutkih razpeta s kamiona, zanimiva, ker so mladi igralci ob pomoči dveh izkušenih mačkov, Jerice Mirzelove in Andreja Nahtigala „dali vse od sebe“, naj previden sklep vodstva Akademije — nadaljevati s tako obliko absolventskega

popotujočega gledališča — postane kar stalna praksa.

Nikogar ni razočarala, kvečjemu same nastopajoče, ker je vsiljivec dež razmazal šminko,

razmršil dekleto pričeske, namočil oder, da je drselo pri skokih in je zaradi hladu Nevenko,

izbirčno in jezično Kristino, zarezlo v globoki dekolte.

Glavno, da je bilo ljudem všeč, nevsakdanje doživetje je

presekalo vsakdanjost, prineslo uro smeha in zabave. Na

koncu, ko so z odhajajočega kamiona prileteli

vrtnice občinstvu v zahvalo za vztrajanje in slovo, je bilo

ploskanje zadovoljno, obrazi igralcev pa tudi:

krst je srečno minil. Dež pa? Za dežjem vedno

pride sonca ...

FOTO: DANILO ŠKOFIČ

